

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/304/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3110215295
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3110215295.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a členiek JUDr. Gabriely Janákovovej a JUDr. Alice Beňovej v právnej veci žalobcu G. W., bytom O., I. 7, zastúpeného H. W. T. & U., U., so sídlom v O., I. XX, proti žalovanému X., U., so sídlom v O., I. XX, B.: XX XXX XXX, o zaplatenie 6.638,78 Eur s prísł., na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 17. marca 2011, č.k. 21C/6/2011-37, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 6.638,78 Eur s úrokom z omeškania 9 % ročne od 30.04.2010 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V zostávajúcej časti o zaplatenie úrokov z omeškania konanie zastavil. Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 853,96 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku k rukám T.. X. T.. Rozhodnutie odôvodnil konštatovaním zisteného skutkového stavu, z ktorého mal za preukázané, že návrh žalobcu uplatnený žalobou bol dôvodný. Účastníci uzavreli dňa 03.04.2008 zmluvu o rezervácii, týkajúcu sa pozemkov č. X a X v k.ú. Z. v O.. Zmluvu o rezervácii účastníci uzavreli podľa § 51 Občianskeho zákonníka. Podľa čl. I bod 3 zmluvy o rezervácii vznikol záväzok žalobcu uzavrieť zmluvu o dielo na výstavbu komunikácie a inžinierskych sietí a kúpnu zmluvu na nehnuteľnosť podľa bodu I zmluvy a uhradiť zálohu podľa bodu II zmluvy najneskôr do 14 dní od právoplatnosti územného rozhodnutia na územie vymedzené v štúdiu. Podľa článku II bod 1 zmluvy o rezervácii bola výška poplatku spojená s rezerváciou nehnuteľnosti stanovená na čiastku 100.000,- Sk, ktorú bol klient povinný zaplatiť do 3 pracovných dní od podpisu zmluvy oboma stranami. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že na základe tejto zmluvy zaplatil žalobca žalovanému rezervačný poplatok vo výške 2-krát po 3.319,39 Eur (100.000,- Sk), tieto skutočnosti neboli medzi účastníkmi sporné. V termíne do 03.04.2009 nebolo územné rozhodnutie vydané, žalobca vyzýval žalovaného opakovane na vrátenie rezervačného poplatku, posledná výzva bola žalovanému doručená 28.04.2010. Pokiaľ ide o zmluvy o rezervácii mal súd za to, že je v nich nedostatočne určité špecifikovaný predmet, ktorého rezervácia sa dojednaným rezervačným poplatkom zabezpečuje. Nezrozumiteľnosť ako jedna z náležitostí právneho úkonu má za následok jeho neplatnosť. Z tohto dôvodu sú preto zmluvy o rezervácii v časti upravujúcej rezervačný poplatok (čl. II), pre neurčitost' jeho dojednania neplatné. V dôsledku neplatnosti dojednaní o rezervačnom poplatku došlo jeho zaplatením žalobcom a prijatím u žalovaného k získaniu majetkového prospechu plnením bez právneho dôvodu. Žalovaný, ktorý sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil, musí mu v zmysle citovaného zákonného ustanovenia toto bezdôvodné obohatenie vydať. V konaní nebolo preukázané, nevyplýva to ani z dojednaní zmlúv o rezervácii, že by žalovaný poskytol žalobcovi konkrétne a určité plnenie a teda, že žalobca od neho niečo prijal, čo mu bol povinný vydať. Obranu

žalovaného, v tom zmysle, že si môže žalovanú sumu ponechať ako zmluvnú pokutu za porušenie čl. II bod 3 zmluvy, súd neakceptoval, nakoľko žalovaný nepreukázal porušenie zmluvnej povinnosti žalobcom, a preto mu nemohol vzniknúť ani nárok na zmluvnú pokutu. Takýto nárok by mu vznikol len v tom prípade, ak by žalobca porušil záväzok stanovený v čl. I bod 3 zmluvy, pretože mal povinnosť podľa citovaného článku uzavrieť zmluvu o dielo na výstavbu komunikácií a inžinierskych sietí a kúpu zmluvu na nehnuteľnosť najneskôr do 14 dní od právoplatnosti územného rozhodnutia na územie vymedzené v štúdiu. Kedy (a či vôbec) bolo územné rozhodnutie, na ktoré sa v zmluve odvoláva, vydané, kedy nadobudlo právoplatnosť a či skutočne žalobca nedodržel lehotu 14 dní a od právoplatnosti tohto územného rozhodnutia a v lehote tieto zmluvy neuzavrel, preukázané nebolo. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu v sume 6.638,78 Eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 30.04.2010 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti, v ktorej sa žalobca domáhal úroku z omeškania v uvedenej výške od 01.04.2010 do zaplatenia, žalobca v priebehu konania zoberal návrh späť, preto súd podľa § 96 ods. 1 až 3 O.s.p. konanie v tejto časti zastavil. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 51, § 37 ods. 1, § 41, § 451 ods. 1, 2, § 457, § 559 ods. 1, 2, § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p. a priznal čiastočne úspešnému žalobcovi náhradu trov konania v sume 853,96 Eur.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zrušil a konanie zastavil, prípadne vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V odvolaní poukázal na to, že žalobca v písomnej žalobe neuplatňoval svoj nárok na tom skutkovom základe, že rezervačný poplatok je nekonkrétny, neurčitý, nie je z neho zrejmé, k čomu má slúžiť a z tohto dôvodu považuje tú časť zmluvy za neplatnú, ale na základe toho, že žalovaný nevyplatil sumu 6.638,78 Eur žalobcovi, ktorý ho k tejto povinnosti písomne vyzval, lebo nastali skutočnosti uvedené v článku II bod 6 zmluvy o rezervácii. Z uvedeného možno konštatovať, že ide o úplne rozdielny skutkový dej, z ktorého si uplatňovaný nárok súd odvodil. Súd vo svojom odôvodnení rozsudku tvrdí, že v zmysle ustanovení zmluvy o rezervácii, ktoré súd posúdil ako neplatné, nevyplýva povinnosť žalobcu poskytnúť žalovanému konkrétne plnenie. Vzhľadom k tomu, že súd pojednávanie neodročil, keď sa žalovaný (z dôvodu administratívnej chyby) nedostavil, nemohol si žalovaný uplatniť svoju pohľadávku voči žalobcovi, ktorá mu v dôsledku uzavretia zmluvy o rezervácii so žalobcom vznikla. Tým mu bola odňatá možnosť konať pred súdom a uplatniť si svoje práva voči žalobcovi. Ďalej poukázal na tú skutočnosť, že v zmysle článku I bod 1 zmluvy o rezervácii, plnenie žalovaného voči žalobcovi spočívalo predovšetkým v tom, že rezervoval pre žalobcu pozemky, resp. rezervoval pre neho príležitosť k uzatvoreniu kúpnej zmluvy. Túto svoju povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy si žalovaný plní až dodnes. Uvedené pozemky nepredal ani nedaroval iným osobám, hoci sa žalobca vyjadril, že aj tak o ich kúpu nebude mať v budúcnosti záujem a žalovanému nevyplatí za ne kúpnu cenu dohodnutú v zmluve o rezervácii. Keby si žalovaný túto povinnosť neplnil a pozemky uvedené v zmluve o rezervácii predal už v apríli 2009, mohol už viac ako dva roky disponovať so sumou predstavujúcou kúpnu cenu, ak by ju aj neinvestoval, mohol z nich aspoň čerpať úroky a tým zhodnotiť svoj majetok. Žalovaný okrem rezervácie príležitosti pre žalobcu kúpy pozemkov vykonal množstvo ďalších úkonov, ktoré mal pokryť práve vyplatený rezervačný poplatok, pričom žalovaný intenzívne pracoval a vykonával úkony k tomu, aby zabezpečil pre žalobcu vydanie územného rozhodnutia k tomu, aby boli vybudované inžinierske siete a prístupová komunikácia k pozemku.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného písomne nevyjadril.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť ako vecne správny. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu. Výrok rozsudku, ktorým bolo konanie v zostávajúcej časti úrokov z omeškania zastavené, nebolo napadnuté odvolaním, a preto nebolo predmetom preskúmania odvolacieho súdu.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V preskúmvanej veci odvolací súd konštatuje správnosť napadnutého rozhodnutia prvostupňového súdu, na ktoré v zmysle citovaného ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. v podrobnostiach odkazuje.

Z dôvodu nutnosti vyporiadať sa s odvolacími námietkami odvolania odvolací súd dodáva, že pokiaľ ide o námietku žalovaného, že žalobca si v podanej žalobe uplatňoval svoj nárok na inom skutkovom základe, než ako ho posúdil súd prvého stupňa, k tomuto odvolací súd uvádza, že právne posúdenie uplatneného nároku je vždy vecou súdu a preto súd prvého stupňa žiadnym spôsobom nepochybil, pokiaľ žalovaný nárok žalobcu právne posúdil ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle ust. § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ žalovaný v odvolaní ďalej namietal, že intenzívne pracoval a vykonával úkony zabezpečením územného rozhodnutia, aby boli vybudované inžinierske siete a prístupová komunikácia k pozemku, odvolací súd uvádza, že keďže k prevodu daného pozemku v konečnom dôsledku nedošlo, jedná sa o zhodnotenie majetku, ktorý vlastnícky stále patrí žalovanému, a preto na jeho strane nedošlo a ani nemohlo dôjsť k žiadnej ujme. Jeho námietky uvedené v odvolaní, kde namietal, že došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalobcu na úkor majetkovej sféry iného subjektu, keďže žalovaný investoval do svojich vlastných nehnuteľností, preto neobstoja.

Pokiaľ ide o námietku žalovaného, uvedenú v odvolaní, že mu bola postupom prvostupňového súdu odňatá možnosť konať pred súdom (odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), túto odvolací súd nepovažoval za opodstatnenú.

Podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti, a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Občiansky súdny poriadok Ústavou zaručené právo osobnej prítomnosti na súdnom konaní zabezpečuje tak, že ukladá súdu, ak zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak, nariadiť na pojednanie veci samej pojednávanie a predvolať naň účastníkov konania (§ 115 ods. 1 O.s.p.), a to tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej 5 dní pred dňom, kedy sa má pojednávanie konať. Ak súd nariadi pojednávanie, môže vec prejednať v neprítomnosti riadne predvolaného účastníka len vtedy, ak účastník nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania (§ 101 ods. 2 O.s.p.).

V predmetnej veci odvolací súd zo spisu zistil, že žalovaný bol na pojednávanie, na ktorom bolo vo veci samej rozhodnuté, konané dňa 17. marca 2011 riadne predvolaný predvolaním, ktoré prevzal do vlastných rúk dňa 09.03.2011, t.j. viac ako 5 dní pred dňom, kedy sa malo pojednávanie konať. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, listom, doručeným prvostupňovému súdu dňa 15.03.2011 požiadal o odročenie pojednávania na neskorší termín z dôvodu, že konateľ spoločnosti sa nemôže z pracovných dôvodov súdneho pojednávania zúčastniť z dôvodu odchodu na služobnú cestu do zahraničia. Túto skutočnosť však súdu prvého stupňa nijako nepreukázal, preto súd prvého stupňa postupoval správne, keď danú situáciu vyhodnotil tak, že žalovaný nepožiadala o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. Konanie prvostupňového súdu, ktorý následne vo veci rozhodol bez prítomnosti žalovaného, preto odvolací súd považoval za správne a žalovaným uvádzaný dôvod, ktorým malo byť odňatie možnosti konať pred súdom, odvolací súd nepovažoval za opodstatnený.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si ich neuplatnil postupom podľa § 151 ods. 1, 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.